

III-A λόγω της ανακοπής του ισχυρίστηκε επικουρικώς ότι η αμμοληψία που πραγματοποιήθηκε αφορά ποσότητα 8.000 κ. μ. αμμοχάλικου και ότι την υπόλοιπη ποσότητα που αναφέρεται στο ανακοπόμενο πρωτόκολλο έλαβε η εταιρία "... ΕΠΕ" από αμμοληψίες που πραγματοποιήθηκαν μέχρι το έτος 1985. Ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος, διότι ο μάρτυρας και υπάλληλος της Κτηματικής Υπηρεσίας Αχαΐας Γ. Ν. διαπίστωσε κατά την διενεργηθείσα αυτοψία αλλά και κατά την ογκομέτρηση των χώρων ότι η αμμοληψία ήταν πρόσφατη. Πέραν αυτού, οι Α. Μ., Α. Β., Κ. Κ. και Χ. Χ. Θ. βεβαίωσαν ενόρκως ότι ο εφεσίβλητος έκανε αμμοληψία κατά τα τελευταία χρόνια με χρόνο έναρξης το έτος 1996, οπότε δεν είναι δυνατόν επί μία τριετία να πραγματοποιήσει αμμοληψία μόνο 8.000 κ. μ. διατηρώντας μάλιστα στην περιοχή οργανωμένο σπαστηροτριβείο και διαθέτοντας δύο φορητά αυτοκίνητα και δύο φορτωτές..." Το Εφετείο, με τις ανωτέρω παραδοχές, περιέλαβε στην απόφασή του επαρκείς, σαφείς και μη αντιφατικές αιτιολογίες, οι οποίες επιτρέπουν στον έλεγχο από τον Άρειο Πάγο της ορθής εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 115 του π.δ. της 11/12/11/1920 αναφορικά με τον όγκο της ένδικης αμμοληψίας με βάση την οποία καθορίστηκε η οφειλόμενη αποζημίωση. Επομένως, ο ανωτέρω λόγος αναίρεσως είναι αβάσιμος. Περαιτέρω, τα διαλαμβανόμενα για το ζήτημα αυτό στο αναφερόμενο αναφέρονται ευθέως στην εκτίμηση συγκεκριμένων αποδεικτικών μέσων και επομένως οι επικαλούμενες αιτιάσεις είναι απαράδεκτες, διότι υπό την επίφαση συνδρομής των προϋποθέσεων θεμελιώσεως αιτιάσεως από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ πλήττεται η ανέλεγκτη αναμετρικά εκτίμηση πραγματικών γεγονότων από το δικαστήριο της ουσίας.

Με τον δέκατο όγδοο λόγο αναίρεσως αποδίδονται στην προσβαλλόμενη απόφαση πλημμέλειες από τους αριθμούς 8 και 9 του άρθρου 559 ΚΠολΔ συνιστάμενες στο ότι το Εφετείο παρέλειψε να λάβει υπόψη και να ερευνήσει, αφήνοντας αδικαστο, τον επικουρικά προβληθέντα λόγω της ανακοπής ότι η ανά κ.μ. αξία του αμμοχάλικου που εξορύχθηκε αυθαίρετα άξιζε 100 δρχ και όχι 600 δρχ, όπως εκτιμήθηκε στο ανακοπόμενο πρωτόκολλο. Ο λόγος είναι αβάσιμος διότι από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης συνάγεται ότι το Εφετείο, μετά από την ανέλεγκτη εκτίμηση των αποδείξεων, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ανά κ.μ. αξία του αμμοχάλικου που εξορύχθηκε και επομένως και η ζημία του Δημοσίου ανερχόταν στο ποσό των 600 δρχ, απορρίπτοντας σιωπηρά με πλην σαφώς τον ανωτέρω λόγο της ανακοπής.

Με τον δέκατο ένατο λόγο (κατ' ορθή αριθμηση) αναίρεσως, ο αναίρεσως αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση την από τον αριθμό 8 του άρθρου 559 ΚΠολΔ πλημμέλεια συνιστάμενη στο ότι το Εφετείο, δεχόμενο ότι με τις αναφερόμενες αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών έτους 1998 παραχωρήθηκε το δικαίωμα λήψης αμμοχάλικου σε άλλη περιοχή αντί τμημάτων 500 δρχ το κ.μ., δεν έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό του ότι δεν πρόκειται για ατομικές διοικητικές πράξεις αλλά για συμβάσεις του Δημοσίου ως fiscus. Επίσης, με το τρίτο σκέλος του εικοστού (κατ' ορθή αριθμηση) λόγω αναίρεσως, ο αναίρεσως αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση την από τον ίδιο αριθμό πλημμέλεια ότι το Εφετείο, δεχόμενο ότι η ανά κ.μ. αξία του εξορυχθέντος αμμοχάλικου ήταν 600 δρχ, δεν έλαβε υπόψη της τον ισχυρισμό του ότι η τελική τιμή πωλήσεως στην αγορά μετά την επεξεργασία και μεταφορά του αμμοχάλικου ήταν 1.000 έως 1.100 δρχ ανά κ.μ. που σημαίνει ότι η αξία του ανεπεξέργαστου, με βάση την οποία έπρεπε να προσδιορισθεί η ένδικη αποζημίωση, ήταν 50 δρχ ανά κ.μ. Οι λόγοι αυτοί ελέγχονται ως απαράδεκτοι διότι

δεν αποτελούν "πράγματα" κατά την έννοια του άρθρου 559 αριθ. 8 ΚΠολΔ τα επιχειρήματα ή συμπεράσματα του δικαστηρίου ή των διαδίκων που αντλούνται από την εκτίμηση των αποδείξεων και που δεν έχουν αυτοτέλεια.

Με τον εικοστό πρώτο (κατ' ορθή αριθμηση) λόγω αναίρεσως εκ των άρθρων 559 αριθ. 1 και 19 του ΚΠολΔ, ο αναίρεσως επικαλείται ότι το Εφετείο, προσδιορίζοντας την αποζημίωση που έπρεπε να καταβάλλει στο Δημόσιο για την αμμοληψία, παραβίασε ευθέως και εκ πληγίου τη διάταξη του άρθρου 115 του από 11/12.11.1920 π.δ., διότι καθόρισε την οφειλόμενη αποζημίωση με κριτήρια που δεν προβλέπει ο νόμος. Όπως προκύπτει από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης επί αυτού το Εφετείο δέχθηκε, πλέον των προπαρτιθέμενων, και τα ακόλουθα: "...Με τις υπ' αριθ. .../23-9-1998, .../25-11-1998 αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, παραχωρήθηκε το δικαίωμα λήψης αμμοχάλικου στις κοινοπραξίες "..., αντίστοιχα, από τις αναφερόμενες σ' αυτές θέσεις των ποταμών ... με τίμημα ποσό 500 δραχμών ανά κυβικό μέτρο. Εξάλλου, ο εφεσίβλητος προσκομίζει τιμολόγια πωλήσεως αμμοχάλικου του έτους 1999 αντί τμήματος 1000 και 1100 δραχμών ανά κυβικό μέτρο. Λαμβανομένου δε υπόψη ότι με την παράνομη και κατά βούληση, χωρίς την εποπτεία των αρμοδίων οργάνων του Δημοσίου τα οποία καθορίζουν τις θέσεις αμμοληψίας, τις διαστάσεις των εκσκαφών, τα χρονικά διαγράμματα και τους περιβαλλοντικούς όρους, λήψη αμμοχάλικου από κοίτες ποταμών, υποβαθμίζεται το περιβάλλον (καταστροφή κοίτης και γενικουκού περιβάλλοντος) δημιουργούμενων εντεύθεν και κινδύνων πλημμυρών, το ποσό των 600 δραχμών κατά κυβικό μέτρο που καθορίστηκε με το ανακοπόμενο πρωτόκολλο για το αμμοχάλικο το οποίο έλαβε ο εφεσίβλητος από την κοίτη του ποταμού ... είναι εύλογο και δίκαιο. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει κατά παραδοχή εν μέρει ως κατ' ουσίαν βάσιμου του σχετικού υπό στοιχεία

III-A λόγω της ανακοπής να γίνει εν μέρει δεκτή η ανακοπή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να τροποποιηθεί το ανακοπόμενο πρωτόκολλο ως προς την αναφερομένη σ' αυτό ποσότητα αμμοχάλικου και ως προς το ύψος της καθορισθείσας αποζημιώσεως και να καθορισθεί ως καταβλητέα αποζημίωση υπέρ του Δημοσίου και εις βάρος του ανακοπόμενου το ποσό των δραχμών 15.334.320 (25.557,20 μ3 Χ600 δρχ), ισότιμο των 45.001,67 €." Έτσι, που έκρινε το Εφετείο, για το ουσιώδες για την έκβαση της δίκης ζήτημα της οφειλόμενης από τον αναίρεσως αποζημιώσεως ορθά εφάρμοσε (ως προς τον τρόπο υπολογισμού της αποζημιώσεως με "κρίση αγαθού άνδρός") τη διάταξη του άρθρου 115 του από 11/12.11.1929 π.δ.ούτε σέτησε την απόφαση του από νόμιμη βάση εξαιτίας ανεπαρκών αιτιολογιών, αφού εξέθεσε σ' αυτήν με πληρότητα και σαφήνεια τα πραγματικά γεγονότα που δέχθηκε ως αποδεκτικά, με βάση τα οποία κατέληξε στην παραπάνω κρίση του για την εφαρμογή της διάταξης αυτής, την οποία έτσι δεν παραβίασε εκ πληγίου. Επομένως, ο ανωτέρω λόγος αναίρεσως εκ του άρθρου 559 αριθ. 1 και 19 του ΚΠολΔ είναι αβάσιμος. Με τον εικοστό δεύτερο (κατ' ορθή αριθμηση) λόγω αναίρεσως αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση αίτωση από τους αριθμούς 8 και 9 του άρθρου 559 ΚΠολΔ διότι το Εφετείο παρέλειψε να λάβει υπόψη και να ερευνήσει, αφήνοντας τον αδικαστο, τον επικουρικά προβληθέντα λόγω της ανακοπής ότι η ποσότητα αμμοχάλικου που εξορύχθηκε από την κοίτη του ποταμού δεν ήταν 25.770,20 κ.μ. αλλά κατά 16.704 κ.μ. μικρότερη, διότι έπρεπε να αφαιρεθεί από την ογκομέτρηση του χώρου εξορύξεως η ποσότητα του νερού 16.704 κ.μ. Ο λόγος είναι αβάσιμος διότι από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης συνάγεται ότι το Εφετείο, μετά από την ανέλεγκτη εκτίμηση

των αποδείξεων, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο συνολικός όγκος αμμοχάλικου που ανασκάφηκε ήταν 25.557,20 κ.μ. και όχι 28.112,90 κ.μ. όπως το ανακοπόμενο πρωτόκολλο προσδιόριζε και για το λόγο αυτό προχώρησε στη μείωση της αποζημιώσεως, τροποποιώντας εν μέρει το πρωτόκολλο, δεχόμενο εν μέρει τον υπό στοιχεία

IIIΑ σχετικό λόγο της ανακοπής. Επομένως έλαβε υπόψη και δεν άφησε αδικαστο το λόγο αυτό της ανακοπής.-

Με τον εικοστό τρίτο (κατ' ορθή αριθμηση) λόγω αναίρεσως ο αναίρεσως αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση τις από τους αριθμούς 8 και 11 του άρθρου 559 ΚΠολΔ αιτιάσεις ότι οι ουσιαστικές της παραδοχές (μέρος των οποίων παραθέτει) διατυπώθηκαν αφενός με βάση "πράγματα" που κανένας διάδικος δεν πρότεινε και αφετέρου με βάση αποδείξεις που δεν προσκομίστηκαν. Ο λόγος είναι απαράδεκτος, προερχόντως λόγω της αοριστίας του εφόσον ο αναίρεσως δεν παραθέτει με ειδικό και συγκεκριμένο τρόπο ποιούς αυτοτελείς ισχυρισμούς έλαβε υπόψη το Εφετείο χωρίς να έχουν προταθεί και ποιά αποδεικτικά μέσα έλαβε υπόψη χωρίς να έχει γίνει νόμιμη επίκληση και προσκομική τους. Κατόπιν τούτων, η ένδικη αίτηση αναίρεσως πρέπει να απορριφθεί και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα του αναίρεσως βλητού σε βάρος του αναίρεσως βλητού λόγω της ήττας του στα όρια του άρθρου 22 ν. 3693/1957, όπως στο ειδικότερα διατακτικό αναφέρεται (άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 14 Φεβρουαρίου 2007 αίτηση του Α. Κ. για αναίρεση της υπ' αριθ. 129/2004 απόφασης του Εφετείου Πατρών.

Επιβάλλει στον αναίρεσως βλητό τα δικαστικά έξοδα του αναίρεσως βλητού, τα οποία προσδιορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 9 Ιουνίου 2017.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 10 Ιανουαρίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ